

สาเหตุและผลการรักษาภาวะ infantile spasm ในโรงพยาบาลศิริราช

พ.ญ. สุพรรณยา เจริญภักดิ์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินหาสาเหตุและผลการรักษาของผู้ป่วย infantile spasm (IS)

วิธีการศึกษาวิจัย

เป็นการศึกษาผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการชักแบบ infantile spasm ที่มีอายุตั้งแต่ 1 เดือนถึง 15 ปี ที่เข้ามารับการรักษาที่โรงพยาบาลศิริราช ตั้งแต่เดือนมกราคม 2545 ถึงเดือนมิถุนายน 2553 มีการบันทึกจำนวนผู้ป่วย อายุ เพศ อาการทางคลินิก การตรวจร่างกาย ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ผลของภาพถ่ายของระบบประสาท และวิเคราะห์ถึงสาเหตุของโรคนี้ และผลการรักษาเมื่อผู้ป่วยมาเข้ารับการรักษาติดตามครั้งสุดท้าย

ผลการศึกษา

ในระหว่างการศึกษามีผู้ป่วย 32 รายได้รับการวินิจฉัยว่ามี IS ในจำนวนนี้มีผู้ป่วย 29 ราย ที่เข้าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในการศึกษา ผู้ป่วยเป็นเพศชาย 16 ราย มีอายุระหว่าง 2-16 เดือนเมื่อเริ่มมีอาการชัก ผู้ป่วย 10 รายมีอาการชักแบบอื่น ๆ ก่อนจะมีอาการแบบ IS พบสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดอาการชักในผู้ป่วย 19 ราย โดยพบว่ามีสาเหตุมาจากความผิดปกติของสมองมาตั้งแต่กำเนิดมากที่สุด ผู้ป่วยทุกรายยกเว้นเพียงรายเดียวได้รับยา vigabatrin และพบว่าสามารถควบคุมอาการชักแบบ IS ได้ 12 ราย โดยพบว่าอาการชักสามารถคุมได้ด้วย ยา vigabatrin เพียงชนิดเดียว 5 ราย เมื่อติดตามผู้ป่วยพบว่าผู้ป่วย 22 รายมีอาการชักชนิดอื่น ๆ ร่วมด้วยและพบว่าในกลุ่มที่สามารถคุมอาการชักแบบ IS นั้นจะตอบสนองต่อยากันชักอื่น ๆ ได้ดีกว่าในกลุ่มที่ไม่สามารถคุมอาการชักแบบ IS ในการศึกษานี้พบว่ามีผู้ป่วยเพียง 1 รายมีพัฒนาการที่ปกติ

สรุป

IS เป็นโรคที่มีพยากรณ์โรคที่ไม่ดี ในการศึกษาพบสาเหตุของอาการชักแบบนี้ประมาณร้อยละ 65 ผู้ป่วยเกือบทั้งหมดมีพัฒนาการล่าช้าและมีอาการชักชนิดอื่น ๆ ตามมา อย่างไรก็ตามในผู้ป่วยที่ควบคุมอาการชักแบบ IS ได้ นั้นมีโอกาสที่จะไม่มีอาการชักชนิดอื่น ๆ และสามารถควบคุมอาการชักชนิดอื่น ๆ ที่ตามมาได้ดีกว่าในกลุ่มที่ไม่สามารถควบคุมอาการชักแบบ IS ได้ คงต้องมีการศึกษาในอนาคตเพื่อที่จะพัฒนาวิธีการรักษาในอนาคตเพื่อให้มีการพยากรณ์โรคที่ดีขึ้น

Etiology and Outcomes of Infantile Spasm at Siriraj Hospital

SUPANYA JHAROENPAKDEE,MD

Abstract

Objective: To study the causes and clinical outcomes of patients with infantile spasm (IS).

Methods: This is a cross sectional, retrospective study in patients who were diagnosed with IS aged 1 month to 15 years of age at Siriraj Hospital during January 2002 to June 2010. Demographic data, age at the onset, the cause of IS, neuroimaging findings and clinical outcomes were extracted from medical records using a standard form.

Results : During the study period, 32 patients were diagnosed as IS and 29 patients met the inclusion criteria. Sixteen patients were male and the median age of the onset was 4 months (range 2-16 months). Ten patients had a history of other seizure type prior to the onset of IS. Of 29 patients, 19 were classified as symptomatic IS. Among symptomatic IS, 13 were found to have from various types of congenital brain malformations, and 6 were from acquired brain injury. All patients but one received vigabatrin either as a single agent or combined with other antiepileptic drugs. Twelve patients were IS free; 5 with vigabatrin monotherapy. Twenty-two patients developed other forms of seizures. Seven patients with IS free have no other seizures. Other seizure types in those IS free groups were better controlled than those with refractory IS. Only 1 patient had normal developmental outcome.

Conclusion: IS is a devastating epileptic syndrome. Sixty-five percent of the patients have identified underlying CNS disorders. Most patients have poor developmental outcomes and other epileptic seizure types. Although the overall outcome is poor, those with IS free tend to have no other seizure and better seizure controlled than those with refractory IS. Further studies have to be done to improve overall clinical outcomes in these patients.